

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 08/07/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“PHẦN II - CHƯƠNG VI – NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ” (BÀI CHÍNH)

Phật pháp đến thế gian để phá mê khai ngộ. Chúng ta đã tu hành nhiều kiếp nhưng chúng ta vẫn mê vì chúng ta không thật làm. Trong quá trình hoằng pháp lợi sanh, Hòa Thượng chú trọng đến việc giảng dạy trực tuyến vì nếu mọi người gặp mặt nhau trực tiếp thì mọi người có thể bị động tâm. Điều này giống như Đức Phật đã từng nói: *“Bất động đạo tràng, châu biến mười phương”*. Chúng ta cũng đang học trực tuyến, đến giờ thì chúng ta lên lớp khi hết giờ học thì chúng ta chỉ cần tắt đường truyền. Xã hội hiện đại, đường truyền Internet có thể khiến nhiều người phiền não nhưng nếu chúng ta biết cách sử dụng thì Internet là công cụ hữu hiệu để chúng ta học tập.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta sử dụng khoa học kỹ thuật để đem giáo huấn của Phật phổ biến khắp nơi. Trên Kinh đã nói: “Bất động đạo tràng, châu biến mười phương”*. Cho dù chúng ta ở nơi nào trên thế giới thì chúng ta cũng liên hệ được với nhau, thế giới trở nên nhỏ bé hơn. Chúng ta lên lớp học để ngày ngày chúng ta có cơ hội sửa đổi. Nhiều người không thể vượt qua tập khí ham ngủ nên giờ này họ vẫn chưa thức giấc. Chúng ta đã gặp Phật pháp từ vô lượng kiếp nhưng chúng ta không có thành tựu vì chúng ta không thật làm.

Hòa Thượng nói: *“Xã hội hiện đại có rất nhiều sự thuận tiện, ở nơi nào chúng ta cũng có thể học Phật pháp, có thể cộng tu”*. Ngày trước, nơi nào có pháp sư giảng pháp thì nơi đó sẽ treo một cây phướn lên cao để mọi người biết. Nhưng dùng cách này vẫn rất ít người có thể biết để đến nghe pháp sư giảng. Ngày nay, chúng ta ở bất cứ nơi nào thì chúng ta cũng có thể vào học Phật pháp với nhau như một đạo tràng. Chúng ta sống trong sự thuận tiện nên chúng ta dễ có thái độ xem thường. Khi tôi học 1200 chuyên đề, trong 400 buổi đầu tiên tôi chưa mở Zoom, tôi vẫn ngồi học nghiêm túc vì nếu tôi ngồi đọc sách một mình thì tôi sẽ cảm thấy buồn ngủ. Lời Phật dạy rất thấu tình, hợp lý nhưng chúng ta muốn làm được thì chúng ta phải nỗ lực. Thời gian đang trôi qua rất nhanh nếu chúng ta chảnh mắng thì chúng ta sẽ không kịp. Hòa Thượng từng nhắc, khi chúng ta cảm nhận được vô thường đến chúng ta mới quay đầu thì đã không còn kịp!

Hòa Thượng nói: *“Trong Phật pháp nói, không có pháp lớn nhỏ vì pháp nào cũng xứng tánh, pháp nào cũng tương xứng với tự tánh của chúng ta. Trên Kinh thường nói, đây đích thực là cảnh giới không thể nghĩ bàn”*. Tâm của chúng ta vốn tròn đầy như tâm của Phật Bồ Tát. Hiện tại, chúng ta luôn thuận theo tập khí, phiền

não nào chứ chúng ta không thuận theo tự tánh. Tập khí là thói quen, hàng ngày chúng ta luôn để thói quen sai sự. Người xưa nói: “*Tánh tương cận, tập tương viễn*”. Tự tánh của chúng ta đã có sẵn, chúng ta chỉ cần quay về với tự tánh của mình. Tập tánh là tập nhiễm bên ngoài nên chúng ta rất dễ bỏ, cao sạch như một lớp sơn. Có những bức tượng làm bằng đồng đen, mọi người sơn lên một lớp bên ngoài để kẻ xấu không có ý định lấy cắp. Lớp sơn bên ngoài chỉ phủ ở bề mặt, tập khí, phiền não của chúng ta cũng như vậy. Chúng ta chỉ cần cố gắng loại bỏ thì những tập khí này cũng sẽ mất đi.

Hòa Thượng nói: “***Cảnh giới này ở ngay trước mặt chúng ta nhưng chúng ta ngu si nên chúng ta không nhận ra. Phật Bồ Tát nhận ra điều này nên các Ngài rất rõ ràng, tường tận***”. Phật Bồ Tát thường hằng trong cảnh giới tịch tĩnh còn chúng ta luôn ở trong cảnh giới phiền não, không biết cách thoát ra. Khi còn nhỏ, những lúc buồn tôi thường đi mua mía về ăn, ăn xong thì tôi không còn phiền não. Chúng ta không tập trung vào phiền não thì phiền não sẽ tự mất.

Chúng ta đang phiền não mà chúng ta lên lạy Phật thì chúng ta sẽ càng phiền não vì đó là chúng ta đang cố ép mình. Hòa Thượng từng nói, nếu chúng ta nghe một đoạn nhạc hay làm việc gì đó mà phiền não có thể vui đi thì chúng ta nên đi làm việc đó. Nhưng những việc đó không phải là những việc thoả mãn thị hiếu, dục vọng của chúng ta. Khi chúng ta phiền não thay vì chúng ta tự bó buộc mình vào khuôn khổ thì chúng ta có thể ra ngoài làm việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta phiền não vì chúng ta có “*cái ta*”, “*cái của ta*”, chúng ta làm lợi ích cho người thì chúng ta sẽ không còn “*cái ta*”. Khi chúng ta không còn “*cái ta*” thì ai phiền não? Trước đây, chúng ta làm việc vì “*cái ta*”, việc không được thì chúng ta sẽ phiền não, nếu chúng ta làm việc vì người thì phiền não không còn. Chúng ta chìm trong phiền não vì chúng ta sợ được mất, hơn thua, tốt xấu.

Trước đây, sau khi đi ra ngoài chia sẻ về Phật pháp, về giáo dục Thánh Hiền thì tôi trở về nhà, tôi thấy sau mỗi chuyến đi mình tốn nhiều chi phí quá. Tôi tự động viên mình, lần sau tôi sẽ lỗ ít hơn. Lần sau, tôi vẫn tiếp tục lỗ, tôi lại tự động viên mình, tôi cố gắng thêm một lần nữa. Lần tiếp theo lại tiếp tục lỗ, tôi nói với mình, mình phải tình nguyện làm người chịu lỗ. Từ đó về sau tôi không còn phải ưu tư về việc lời lỗ, được mất nữa. Tất cả là do chính chúng ta. Tự tánh của chúng ta vốn dĩ thanh tịnh. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: “***Nào ngờ tự tánh vốn sẵn thanh tịnh. Nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp***”. Hiện tại, tự tánh của chúng ta bị che lấp bởi tập khí, phiền não. Chúng ta có đầy đủ năng lực, trí tuệ, tướng hảo của Phật Bồ Tát nhưng những thứ này đang bị che lấp vì chúng ta luôn nghĩ đến được mất, hơn thua.

Hòa Thượng nói: “***Phật dạy chúng ta phải phổ độ chúng sanh. Trong “Tứ Hoằng Thệ Nguyện” nói: “Chúng sanh vô biên thệ nguyện độ”. Chúng ta không được có tâm phân biệt, chấp trước đối với chúng sanh***”. Chúng ta tập dần, chúng ta tích cực làm việc vì chúng sanh thì chúng ta sẽ làm được điều này. Tôi có thể dùng số

tiền lớn để làm việc cho chúng sanh nhưng số tiền tôi chu cấp cho con gái, khi con tôi còn đi học thì rất ít. Chúng ta làm việc vì chúng sanh thì tâm ích kỷ, tâm chấp trước của chúng ta sẽ dần tan nhạt. Chúng ta phải rèn luyện, tập dần, thật làm thì chúng ta mới thật có kết quả. Chúng ta thường làm việc gì cũng vì chính mình.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp nói đến thiện lợi. “Lợi” là phước lợi, chúng ta muốn phước lợi đạt đến tiêu chuẩn là thiện thì khi chúng ta làm lợi ích cho chúng sanh, chúng ta phải không còn phân biệt, chấp trước. Chúng ta làm lợi ích cho chúng sanh thì tâm lượng của chúng ta phải mở rộng đến tận hư không khắp pháp giới. Tâm chúng ta đạt đến mức độ này thì chúng ta có thể tiêu trừ được tai nạn do con người tạo ra và tiêu trừ được tai nạn từ thiên nhiên”**. Nếu chúng ta làm tốt cho quê hương mình nhiều hơn các vùng khác thì chúng ta đã phân biệt, chấp trước vậy thì việc làm của chúng ta chưa đạt đến thiện. Hơn mười năm nay, chúng ta tổ chức Lễ tri ân, mở trường ở rất nhiều nơi nhưng tôi không nhắc đến việc sẽ làm ở tỉnh Vĩnh Long. Nơi nào đủ duyên thì chúng ta làm. Mục đích của chúng ta là làm lợi ích cho chúng sanh, chúng ta vì chúng sanh phục vụ. Nếu chúng ta tự đóng khung mình ở một nơi thì chúng ta sẽ khiến cho tâm mình nhỏ bé.

Chư Phật Bồ Tát không chỉ độ chúng sanh ở cõi Ta Bà mà các Ngài độ chúng sanh ở mười phương cõi nước. Chúng ta đang ở cõi Ta Bà mà chúng ta không thể rộng được tâm lượng với chúng sanh ở cõi này thì chúng ta càng không thể mở rộng tâm lượng với chúng sanh ở cõi khác. Nhà Phật dạy chúng ta mở rộng tâm lượng đến tận hư không khắp pháp giới. Tâm chúng ta mở rộng bằng tâm Phật thì chúng ta mới có thể thành Phật.

Có những người Mẹ luôn nhìn con bằng ánh mắt tình chấp rất nặng, họ còn chưa thể thoát ra được ngôi nhà của mình. Tâm chúng ta không thể thoát ra khỏi được Tam giới, chúng ta vẫn ở trong cõi Dục giới, thậm chí tâm chúng ta còn chưa thể thoát ra được ngôi nhà của mình. Chúng ta mang tâm cảnh này mà chúng ta được về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì thế giới Tây Phương Cực Lạc thành nơi chứa tội phạm. Tâm lượng của cư dân thế giới Tây Phương Cực Lạc rộng đến tận hư không khắp pháp giới. Tâm lượng của chúng ta vẫn đang dính chặt vào “cái ta”, “cái của ta”. Nhiều người tu hành mấy chục năm nhưng “cái ta”, “cái của ta” vẫn rất kiên cố. Nhiều người không chấp trước vào ngôi nhà nhỏ ở thế gian thì lại chấp trước vào đạo tràng. Những năm gần đây, trên toàn thế giới thiên tai, hạn hán, lũ lụt diễn ra ngày càng khốc liệt nhưng con người vẫn chưa tỉnh ngộ!

Hòa Thượng nói: **“Mười pháp giới là do tâm niệm của con người biến hiện ra. Trong mười pháp giới thì thù thắng nhất là pháp giới của Phật vì ở đó chúng ta sẽ hoàn toàn được giải thoát. Cõi nước của Phật A Di Đà không có ác đạo”**. Chúng ta muốn thoát khỏi sinh tử, luân hồi nhưng chúng ta vẫn ngày ngày làm những việc khiến chúng ta phải sinh tử, luân hồi. Cư dân của thế giới Cực Lạc không tạo nhân

ác, không làm những việc dẫn đến tam đồ, ác đạo. Tam đồ ác đạo là do chính khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta tạo ra. Chúng ta muốn đống tam đồ, ác đạo thì chúng ta phải không tạo nhân của tam đồ, ác đạo nữa. Chúng ta muốn làm người thì chúng ta phải tuân thủ Năm giới, Thập Thiện ở mức trung phẩm. Chúng ta muốn làm Tiên Nhân thì chúng ta phải thực tiễn Thập Thiện từ mức trung phẩm đến mức thượng phẩm. Chúng ta mong cầu vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc mà chúng ta vẫn tự tư, không dùng thiện xảo phương tiện để lợi ích chúng sanh. Chúng ta khuyến khích mọi người học “**Đệ Tử Quy**” nhưng nhiều người cho rằng đó là chúng ta xen tạp.

Có những người ngày ngày niệm Phật nhưng không phát Tâm Bồ Đề. Trong “**Kinh Vô Lượng Thọ**” dạy chúng ta: “**Phát Tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm**”. Chúng ta chỉ phát Tâm Bồ Đề hay chỉ một lòng chuyên niệm thì chúng ta cũng không thể vãng sanh. Phát Tâm Bồ Đề và một lòng chuyên niệm là tương bổ tương thành. Trong “**Tịnh Nghiệp Tam Phước**” dạy chúng ta: “**Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự Sư Trưởng, từ tâm bất sát, tu Thập Thiện Nghiệp**”. Chúng ta phải dùng tâm hiếu kính để thực tiễn Tâm Bồ Đề, dùng tâm hiếu kính để niệm câu “**A Di Đà Phật**”. “**Kinh Vô Lượng Thọ**” cũng dạy chúng ta: “**Dĩ thân tác tắc**”. Chúng ta phải chính mình làm ra tấm gương. Chúng ta phải làm ra tấm gương tốt nhất.

Hôm nay, Hoà Thượng nhắc, chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh phải đạt đến tiêu chuẩn là không còn có phân biệt, chấp trước thì việc làm đó mới được coi là thiện. Điều này giống như lời Hoà Thượng đã dạy: “**Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức**”. Chúng ta làm thậm chí không vì công đức. Chúng ta tưởng rằng mình “*tin tắn*” nhưng thật ra chúng ta thường chỉ “*tin tưởng*”. Người chân thật niệm Phật được như trong “**Kinh Vô Lượng Thọ**” nói thì người đó phải dùng được những phương tiện khéo léo nhất để lợi ích chúng sanh. Thí dụ, chúng ta làm đậu tặng người, họ ăn đậu thì họ sẽ giảm ăn thịt. Chúng ta khuyên họ ăn đậu vì đậu nhiều dinh dưỡng chứ chúng ta không cần nói với họ là ăn thịt là sát sinh hại vật. Chúng ta tặng đậu cho cả những người không ăn chay. Chúng ta tặng đậu mà họ làm đậu nhồi thịt thì lượng thịt họ ăn cũng sẽ ít đi. Có thêm nhiều miếng đậu thì sẽ bớt đi nhiều miếng thịt vậy thì họ sẽ giảm giết hại chúng sanh. Chúng ta đừng quá khô cứng, chấp trước!

Trước đây, một số người nói, tôi nên ở nhà niệm Phật cầu vãng sanh, khi đó chúng ta chưa học chuyên đề của Hoà Thượng, chưa có các lớp học Văn hoá truyền thống, hiện tại, chúng ta đang học tập rất tốt. Tôi cũng đang dần dần ít tham gia các sự kiện. Tôi cũng đã có ý niệm, sau này chúng ta sẽ để những người khác tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ. Nhiều người phát tâm niệm Phật nhưng họ không dùng tâm vì chúng sanh mà họ dùng tâm vì mình để niệm Phật. Tâm vì chúng sanh là chúng ta dùng phương tiện thiện xảo lợi ích chúng sanh, còn trong tâm chúng ta chỉ có câu “**A Di Đà Phật**”. Chúng ta làm như vậy thì chúng ta mới có thể về được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Trong “**Kinh Vô Lượng Thọ**” dạy chúng ta rất rõ ràng: “**Đâu phải nhân duyên, phước đức ít mà về được nước kia!**”. Chúng ta có phước báu bằng Phật A Di Đà thì chúng ta mới

về được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta toàn tâm toàn lực vì chúng sanh thì chúng ta có phước báu bằng Phật A Di Đà.

Người xưa kể câu chuyện, có một cô gái nghèo đến một ngôi chùa, cô mang toàn bộ số tiền mình có là 2 xu để cúng dường, vị Hòa Thượng trụ trì đích thân ra tác pháp. Sau đó, nhờ có phước báu, cô được trở thành Hoàng Hậu, cô quay trở cúng dường ngôi chùa đó 1000 lạng vàng. Lần này, Hòa Thượng trụ trì để một chú tiểu ra tác pháp. Cô không hiểu lý do vì sao nên cô tìm gặp vị Hòa Thượng để hỏi, vị Hòa Thượng nói, trước đây, cô dùng tâm chân thành để cúng dường nên phước báu lớn, hiện tại, tâm cô đã không còn chân thành như xưa. Nếu chúng ta dùng tâm chân thành, toàn tâm toàn lực vì chúng sanh thì chúng ta sẽ có công đức, phước báu viên mãn. Nhiều người niệm Phật không có kết quả vì họ dùng tâm ích kỷ, tâm tư lợi niệm Phật. Khi chúng ta tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ, sau khi buổi lễ kết thúc, tôi liền di chuyển ngay đến nơi khác. Việc chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh không cản trở việc chúng ta niệm Phật. Ngày nay, nhiều người niệm Phật lại là những người chướng ngại người khác làm việc lợi ích chúng sanh, lại là những người tâm bao chao, xao động nhất! Chúng ta phải phản tỉnh về điều này!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!